ANUL I.– Nr. 7.- 8. CENZURAT. 4 PAGINI 2 LEI. PITEŞTI, 28 SEPTEMBRIE 1935.

Cuvântul Argeşului

Organ bilunar de luptă naţională şi informaţie cinstită.
Apare sub direcţia unui Comitet

Redacţia şi Administraţia:
Piteşti. – Strada Doamna Bălaşa Nr. 45
Tipografia „Lupa Poporului"

Indemn la muncă

Anul şcolar s'a deschis.

Imense jertfe materiale apasă pe fruntea plină de griji a părinţilor. Sunt, în fiecare început de toamnă, atâtea tragedii necunoscute în familiile împovărate româneşti, atâtea lacrimi vărsate în ascuns, atâtea blesteme peste haosul vremurilor, încât, în psihoza anemică a oricărui Brumar, raportul dintre părinţi şi copii, dintre aceştia şi şcoală, dintre şcoală şi înţelegerea largă a vremurilor, apar ca un imperativ social de înaltă tensiune morală.

Oricum ar fi privite aceste raporturi, oricare ar fi sensul pe care mulţi îl vor da acestor rânduri, noi ridicăm problema în toată gravitatea ei, accentuind asupra raporturilor dintre elevi şi şcoală. Pentru că, dacă părinţii înţeleg să-şi scuture ultima posibilitate materială în nădejdia unui viitor mai bun, mai puţin aspru pentru copil lor; dacă şcoala,—aşa cum este, chiar dacă din ea ar fi fost să rămâe numai intenţia, dat fiind politicianismul vârât până la ucidere în sufletul ei,—dacă şcoala, zic, i-se deschide, dându-i totul cu toată largeţea orizonturilor ei binefăcătoare, elevului nu-i revine decât o singură sarcină: *învăţătura*.

Ţara geme sub genunchiu strein; în toate posturile de răspundere, în toate posturile bine plătite, străini şi înstrăinaţi; profesiunile libere, toate acaparate; profesorii universitari, foşti miniştri în ţara asta, insultă studenţimea română creştină, acea studenţime eroică singură proprie acestei ţări, taxând-o drept lichelistă şi improprie apropierii unei culturi temeinice.

Pentru prestigiul rasei;

pentru obrazul naţiei:

pentru formarea unei viguroase şi temeinic pregătite pături intelectuale în sânul generaţiei ce mâine va fi chemată să dea satisfacţie momentului i s t o r i c pentru care a fost creată;

pentru pălmuirea acelor foşti miniştri care îndrăsnesc să spună în ţara asta că românii nu pot deveni elemente de valoare în câmpul cărţii;

pentru România de mâine, a Românilor numai,

Elevi, învăţaţi!

Cuvântul Argeşului.

O rasă de exterminare: semitică

Inegalitatea rasselor, ca şi cealaltă mare şi acută inegalitate a oamenilor au fost şi vor fi două mari probleme— în orânduirea statelor ce au la bază un democratism accentuat – ce fatal au dus şi vor duce la conflicte de cele mai multe ori sângeroase. Ideia aceasta de inegalitate a oamenilor şi a raselor se afundă, de fapt, în negura vremurilor. Ea a existat în timpul marelui imperiu al Romanilor, în acel întunecat şi exaltat Ev-mediu, cât şi în timpurile noastre. In Atena găsim această concepţie ridicată la înălţimea unei dogme, pe care de altfel marele Aristotel, a şi legitimat-o în scrierile sale.

La noi, ca şi aiurea, există o rassă, într'un conflict perpetu, cu rassa băştinaşe, c a r e, printr'o perseverenţă diabolică, o găsim instaurată în industrie, în comerţ, ca şi în întreaga organizaţie de Stat: *aceasta este rasa semitică.*

Hulită de marea massă a populaţiei, din cauza sistemului de acaparare şi a procedeelor de speculaţie neruşinată în viaţa socială, ea persistă totuşi şi reuşeşte să smulgă treptat, anumite drepturi şi onoruri, dela anumiţi reprezentanţi ai angrenajului de stat, ce, în felul acesta, orbi, prăbuşesc însăşi zidirea vechilor forme bătrâneşti de închinare, în dauna unui naţionalism viu regenerator şi în ultimul timp, în mare, parte constructiv.

Conflictul acesta de rassă, în orânduirea Statului nostru, de prezent, a luat un tempo tot mai ameninţător, tot mai îndârjit, care probabil în foarte scurt timp, se va deslănţui fulgerător, până la exterminare.

De fapt, aşişderea, au procedat şi mult înaintaşii noştri. Probă: pe vremea latinilor — după documentul unui cercetător român — jidovii prin felul lor de linguşire specific raseii, determină pe Claudius să le acorde oarecare drepturi civile şi politice. La anul 70 al erei creştine, împăratul Titus revine asupra acestor drepturi, ba mai mult, el organizează o expediţie contră Ierusalimului pe care-l ocupă nimicind zeci de mii de jidovi. Nemulţumit numai cu atât, el dă foc şi distruge până în temelii sinagoga lui Solomon. In urma acestui *măcel de rassă*, jidanii din Roma, Arabia şi Egipt, înspăimântaţi foarte, fug în alte ţări. Nu mult după aceia, sub împăratul Nerva, jidovii recapătă unele libertăţi, pe care însă Traian ţinu să le revoace imediat. Aceste persecuţiuni siliră pe evreii din Iudeia să se revolte la anul 135, sub conducerea perciunatului rabin Baschba. Impăratul Adrian, văzând până unde poate merge această îndrăzneală iudaică, ocupă şi devastează Palestina prin măcel. In secolul al VI-lea şi al VII-lea, Franţa şi Italia, îngrozită de înmulţirea iepurească a acestora, deslănţuie noi persecuţii, doar i-o determina de a părăsi în massă teritoriile. Spaniolii, din oraşele: Valenţa, Catalonia şi Sevila în 1392, ucide prin răsculare contra acestei rasse blestemate, peste 20.000 jidovi. Mai ales în Germania, din sec. XII-lea şi al XV-lea, isgonirile jidanilor în massă culminează în oraşele München, Degen — Dorf şi Pasau. Vine apoi Rusia – cu vestitele progromuri — Ungaria şi Elveţia, cari în decursul vremilor au ţinut să se scuture de aceste hoarde semitice.

Numai noi românii, nu! Mai bine înţelegem să fim sclavii acestei concepţii iudaice, de cât să punem mâna pe aceleaş coase, din revoluţiile străbune şi să lovim. Aşa am fost învăţaţi noi, în ultimul timp, de ramoliţii democraţi — să ne naştem pentru a fi dominaţi.

Dar până când?! Insăşi existenţa bisericiei noastre ortodoxe, este periclitată. Satanica mână iudeomasonă, lucrează încet dar sigur. E de neînţeles, cum un popor, sobru la corp şi la spirit, cu un temperament tăcut şi arzător — cum e poporul român — să stea în acest reproş revoltător. Ar trebui ştiut că fiece minut pierdut ne apropie de ceasul prăbuşirii naţionale.

In timpul acela, vom fi socotiţi de bătrânii noştri ce dorm în oghida ţărânii: o şleahtă d e nemernici! să ştiţi!..

Ion Hodoş.

UN COMUNICAT

Conducerea «Partidului Totul pentru ţară»,—organizaţia de Argeş,—ne trimite următorul comunicat:

Nimeni şi în nici un fel de manifestaţiune n'are dreptul a-şi însuşi calitatea de legionar, membru sau simpatizant al partitului «Totul pentru ţară» atâta timp cât nu face parte din celula organizaţiei şi nu-i recunoscut de forurile superioare ale conducerii.

Cum anumite cercuri interesate şi altele cu destul de dubioase atitudini cearcă, pe orice cale, să compromită mişcarea legionară, amestecând-o în acţiunea unor bande,—subvenţionate de aceleaşi foruri, cari atacă la drumul mare (Momaia—Curtea de Argeş), respingem cu toată energia aceste svonuri infamante şi înfierăm cu toată drasticitatea oficinele murdare de unde pornesc.

Atragem atenţiunea organelor administrative asupra acestor provocaţiuni şi ţinem să precizăm că, legionarii partidului Totul pentru ţară au altceva mai temeinic şi mai serios de făcut şi că provocaţiunilor inutile şi mârşav inscenate, vor răspunde cu tăcerea şi munca demnă.

Din ordin

Leon Th. Popescu.

TALPA ŢARII

Râuri ar curge, dacă s'ar putea strânge cerneala slovelor, scrise pentru ridicarea ţărănimei noastre. Valuri de oratori faimoşi s'au perindat pe la tribune şi au plâns cu lacrimi de crocodil, necazurile şi lipsurile ei. I s'a dat,—e drept,—cu ocazia împroprietăririi, dar cât i s'a luat pe calea nenorocitului vot.

Acum i-se făgădueşte şi un stat ţărănesc, cea mai ticăloasă utopie, care îngheaţă pe oamenii iubitorii de popor, fiindcă se nesocotesc legile firii, care diferenţiază şi nu admit stăpânirea unei singure clase cociale.

Este exploatată cu metode criminale de demagogii politicei democrate. S'a sondat până în regiunea instinctelor, s'au exaltat şi s'a semănat anarhia.

Unghiul ei moral e răsturnat; alege primari puşcăriaşi şi mulţimile fără de legilor sun legi. N'o mai impresiouează tâlhăriile oamenilor politici, din contră, le priveşte cu simpatie.

Religiozitatea ei e superficială, deseori un fel de superstiţie.

Analfabetismul e în floare, căci canalia politică, câteodată şi unii din învăţători, deseori inspectorii şcolari au domolit obligativitatea şcolară, fiindcă se pierdeau voturile mulţimii.

Patriotismul ei e fără consistenţă. Lipsa de sancţiuni a ticăloşiilor, săvârşite în războiul din urmă, şi cele în materie de naţionalism de după răsboiu, i-a slăbit enorm entuziasmul.

Pe scurt, gândirea şi simţirea ţărănimei noastre de azi sunt în regres. Ea nu mai seamănă cu ţărănimea lui Mircea Basarab, Tudor Vladimirescu, sau ca aceea din naintea răsboiului, care a contribuit la întregirea neamului. Stăruesc: sufletul ei e în regres.

Sub raportul stării materiale stă pe loc, e ca şi pe timpul liftelor fanariote.

* * *

„Talpa Ţării".

Biata gloată etc., versurile profesorului Dulfu, au rămas bune numai pentru dizertaţiile elevilor normalişti, cari absolvesc şcoala normală.

Titu Bădescu.

Ordine şi disciplină; naţionalism curat isvorât din nemărginita dragoste de neam şi ţară; energii creatoare în slujba Neamului; zid puternic în jurul sfintelor altare; respect pentru crucile vitejilor şi mucenicilor neamului; scut neclintit în jurul Tronului; suflete tari, braţe vânjoase, corectitudine şi demnitate. Iată ce trebue să dăm Românii de mâine.

Măreaţa manifestaţie naţionalistă din Sala Teatrului Comunal

Continuând seria festivalelor culturale pe care Cercul Studenţesc Argeşan de sub energica şi fructuasa conducere a d-lui P. Dinescu le-a organizat, în vara aceasta, în Comunele Bascov, Costeşti şi Curtea de Argeş, harnica echipă Culturală a Cercului a rezervat oraşului Piteşti, pentru seara zilei de 21 Sept. crt., una din acele mărețe mărturii de credinţă hotărâtoare în viaţa monotonă a oraşlor noastre de provincie.

In faţa unei săli pline, *d-l P. Dinescu* — preşedintele Cercului, — face o largă incursiune în trecutul de jertfă şi continuă frământare al studenţimei române — creştine de după răsboi, stabileşte rolul efectiv al tinerimei Universitare în angrenajul vieţii sociale, determinându-i calea precisă într'un apropiat viitor de glorie şi sacrificiu, viitor care va da posibilitate tineretului constructivist român creştin: perfect conştient de misiunea lui istorică, să repună în drepturile-i fireşti România, prin crearea unui om nou, *viteaz, demn, corect şi integru.* — In încheere, prezintă pe părintele profesor Universitar Cristescu, dela Universitatea din Bucureşti care îşi desvoltă conferinţa sa *„Creştinismul şi Curentele Sociale"*.

P. C. pr. Cristescu, *în introducere fixează fizionomia morală a vremii, în lumina învăţăturii creştine. Analizează ideologia democraţiei şi interpretează sensul revoluţiei comuniste şi fasciste.*

Defineşte esenţa naţionalismului integral şi eroic — formulând o serie de imperative pentru tineret.

In încheiere, accentuează nevoia apariţiei unui om providenţial, pe care S. Sa. îl vede în personalitatea Căpitanului.

In acest moment, o voce din sală strigă: Corneliu Zelea—Codreanu.

Din Balconul teatrului, Corul bărbătesc al partidului *„Totul pentru ţară"*, intonează, vibrant şi prevestitor, imnul „Ştefan Vodă al Moldovei" marşul legionarilor Vrânceni. — De pe scenă, Corul studenţesc răspunde cu «Voinţa Neamului".

Conferenţiarul anunţase publicul că studenţii au hotărât ca piesa „Sfârşitul Pământului" a trădătorului de neam Victor Eftimiu să nu o mai joace.

Sala aclamă viu această atitudine ce demonstrează că înţelege întru totul hotărârea demnă a studenţilor Argeşeni.

Au mai răsunat, în seara asta, sub falduri de lumină, din piepturile legionare marşurile: „Pământul ţării noastre geme" şi „Marşul Tutuvenilor".

Seara s'a sfârşit într'un entusiasm de nedescris, animat de perfecta disciplina legionară, care l-a eşire, e remarcată printr'o primire în front a P. C. pr. Cristescu, în ritmul marşurilor legionare.

Din asistenţă remarcăm: Prof. Univ. Dan Rădulescu—Cluj, cu familia, D-r Robescu, Ing. Voicu Popescu, Ing. Dumitrescu-Găvana, prof. Mihăileanu, prof. D. Al. Nanu, prof. Varabiescu, Preoţii; M. Popescu, Gavril Dumitrescu, Udrescu, P. Popescu, Popescu-Brădet, Bărănescu, Fl. Popescu, Marinescu, Rizea, S. Rădulescu, D-nii I. Zănescu, prof. Albu, Inv. Rizescu, I. Vălimăreanu, etc.

Rep.

In atenţia d-lui Ministru al Sănătăţii

Cazul Medicului dela Suici-Argeş

In com. Şuici, Argeş comună rămasă curat românească, liniştea locuitorilor este tulburată de miasmele streine. Şuiciul, comună mare şi frumoasă, a cărei origine se pierde în negura vremurilor, aşezată pe legănata vale a Topologului, la poalele Negoiului, ale cărui culmi falnice l-au protejat singure secole dearândul, se svârcoleşte de câţiva ani în ghiarele ronţăitoare ale unor indivizi perciunaţi, hărăziţi comunii, poate, de mânia cerească.

Cu lacrimi în ochi, bieţii ţărani privesc înlemniţi cum se prăvălesc la pământ falnicii arbori la umbra cărora au doinit secole dearândul moşii şi strămoşii lor. Umbra deasă şi iarba verde de odinioară s'au topit la arşiţa soarelui, lăsând loc liber râpelor golaşe; păsările au dispărut, numai gaia, cu ţipete melancolice se mai roteşte în văzduhul azuriu, îngrozită şi ea de noua privelişte. Şi dacă numai bunurile lor naturale ar dispărea, bieţii localnici încă n'ar fi ajuns la marginea răbdării lor. Dar satanicii perciunaţi au infectat până şi viaţa lor familiară. Ademenite, fragedele copile de ţărance cad novice în ghiarele lor şi nu scapă decât pătate de sânge.

Elocvent în această priviută este cazul d-rului Schwartzberger, zis Schwartz, paraponisit de câţiva ani în fruntea circ. medicale Suici-Argeş despre care ziarul nostru a mai vorbit. Cu dubioase studii făcute în Rusia, tipicul „cuşăr" şi-a transformat funcţia într'un productiv mijloc de grabnică pricopseală şi cu multă abilitate uzează, întru exploatarea populaţiei nevoiaşe, de cele mai evreeşti procedee. Circa 500 lei orice certificat medical, „mai dai şi vr'un dal. de ţuică sau vin, vre'o pasăre, etc. . . dacă vrei să ţi-l dau aşa cum ai nevoe". . . Un praf de tuse, de limbrici, o aspirină, ori chinină, date de Stat, costă la acest medic, o găină, o gâscă.

Stă omul la fereastră şi, când vreo ţărancă bate la poartă, trimete servitoarea să vadă dacă poartă „ceva" subsuoară; în caz negativ, d. dr. nu e acasă, e în inspecţie, azi nu e zi de consultaţie".

Si strânge fiul provizie pe care o expediază săptămânal neamurilor flămânde din Bucureşti. Si ca omul „a râvnit d. dr. şi la trupul multor femei şi fete mai chipeşe din sat. Insă de data asta, bărbaţii şi flăcăii localnici, legaţi în sentimentele lor intime au scrâşnit amar. Dar d-rul Schwartz ştie să se apere. A cerut autorizaţie să poarte revolver. Dezarmează pe adversar prin cele mai paşnice intrigi, asmuţându-i pe unii contra altora; a transformat comuna într'un „bellum omnium contra omnes". Si multe altele mai sunt fără de legile acestui blestemat evreu. Bizuindu-se pe forţa banului, îmbrăţişat de câţiva inconştienţi politicieni, ba se laudă cu prea înalte foruri protectoare, lucruri cari produc numai amară dezolare în sufletul bietului ţăran român, d-rul Schwartz îşi poate permite orice în comună. Aşa se explică de ce repetatele plângeri ale oropsiţilor cetăţeni n'au găsit nici-o ascultare la forurile competinte,

Oare n'o fi meritând şi acest sat românesc să aibă parte de un medic român, cel puţin în ceasul al 11-lea, căci doară numai străinii au fost de când a apărut medicina pe aceste meleaguri?! Din zecile de mii de doctori români, de ce nu se trimete şi aici unul?

De aceea ne adresăm cu ultima speranţă către d. ministru al sănătăţii şi-l rugăm să ne scape de această ventuză cu un minut mai înainte ca răbdarea prea paşnicilor cetăţeni să fi atins marginile.

Să sperăm!

Nicolae Topolog,

Impresionat adânc de organizaţia tinerilor legionari, studenţi intelectuali şi oameni de rând, pentru munca constructivă, pentru scăparea ţării din criză şi ajutorarea oamenilor nevoiaşi, binecuvântăm cu multă însufleţire această direcţie îmbrăţişată de ei, implor ajutorul lui Dumnezeu spre întărirea, lărgirea şi mărirea organizaţii legionare, care are un caracter pur creştin".

GURIE

Mitropolit al Moldovei

Scrisoare deschisă P. S. Episcop Nichita al Argeşului

Prea Sfinţite Stăpâne,

Smerit şi cu sufletul plin de mâhnire, încerc, pe calea aceasta, a supune arhiereştei P. S. V. înţelepciuni o stare de lucruri care, aşa cum este, nu mai poate dăinui.

Când am înfiinţat foaia aceasta de românească şi adânc creştinească atitudine nu mi-am dat seama că, în ceeace priveşte partea închinată problemelor bisericii lui Hristos şi slujitorilor ei, să aibă un efect cu totul opus celui scontat de noi.

Gândeam, Prea Sfinţite Stăpâne, ca printr'o energică şi hotărâtă luptă să readucem în faţa sfintelor altare, printr'o colaborare sinceră cu toate elementele, proprii propovăduirii învăţămintelor Biblice, imensa masă de rătăciţi, de necredincioşi sau de îndepărtaţi de adevărata credinţă, prin vrajba unor inşi ce utilizează altarul în scopuri meschine politice.

Am fi pus, fără nici o obligaţie materială, la îndemâna oricărui P. C. Preot coloanele noastre întru îndeplinirea acestui măreţ scop, care, cred Prea Sfinţite Stăpâne, e şi al Prea Sfinţiei Voastre şi al oricărui creştin cu frica de Dumnezeu şi grije de strămoşească-ne Biserică.

După opt numere, cu grije şi mare strădanie apărută, ne vedem redacţia inundată de un maldăr de scrisori şi documente care, fiecare în parte, aduc alte maldăre de grave acuzaţiuni şi abateri, îndreptate *de turma pentru care trebuia lucrat* împotriva *celor care trebuiu să lucreze pentru turmă*, adică împotriva Prea Cucernicilor Preoţi.

Obligaţii profesionale ne-au făcut să semnalăm, în numerele noastre trecute, câteva cazuri caracteristice. Făceam aceasta, repet, pentru că cei 1.500 cititori ai noştri, după semnalare, ne-o cereau cu insistenţa oamenilor dornici de senzaţional

Şi ca să vă daţi seama cât am fost de presaţi e că, atunci când am spus că nu vom mai scrie nimic despre abaterile slujitorilor altarului, am fost acuzaţi de mituire.

Strânşi în biuroul redacţiei, cei 9 colaboratori ai foii acesteia, am pus problema cu toată gravitatea ei.

A arăta public că:

1) In şedinţa din 30 Iunie crt. a Soc. „Frăţia", 150 Preoţi, părăsind-şi parohiile şi credincioşii *(era Duminica — ziua Domnului şi 150 biserici cu mii de credincioşi au rămas fără sfânta slujbă)* s'au certat, dând naştere unor reprobabile scene dirijate de *„naşi şi fini"* (cuvintele nu ne aparţin; sunt ale corespondentului nostru ocazional, un om de perfectă bună credinţă şi seriozitate) *decurând în cruntă vrajbă, şi care conduce fiecare câte-o „Frăţie"*, dar care, amândouă la un loc, dau naştere unei condamnabile „Nefrăţii" în familia slujitorilor lui Hrist în Argeş.

2) Căpitanul Iov, printr'un şir de scrisori adresate P. S. V. şi I. P. S. Patriarh Miron, acuză: pe titularul deservent al unui altar din gura Trivalei că permite lucrul la casele sale în zi de sărbătoare, că *personal* supraveghează lucrul în aceste zile ce ar trebui să fie zile de reculegere şi prosternare în faţa Sfintei Cruci; pe un alt Preot din Piteşti că nu voeşte să oficieze slujba unui sărindar dacă nu i-se plăteşte lei 25, absolut fix şi fără nici o toleranţă; că, în ziua de 2 Dec. 1934 la o întrunire politică, au luat parte 50 de clerici, provocând aceiaşi stare de lucruri ca la punctul 1 din scrisoarea aceasta; că protopopul care a făcut referatul ce a produs răspunsul P. S. V. sub Nr.

Intolerabila stare de lucruri dela Ocolul Silvic Jiblea

Şeful Ocolului Widiniwsky, trebue sanctionat. Subdirectorul Regiunei VI-a, Ing. Rădescu, complice ?.. Direcţia VI Sivică somată să răspundă.

Succesul ziarului nostru :

In numărul trecut al ziarului, redactorul nostru pentru partea de Nord a Judeţului, D-l Nic Topolog, s'a ocupat pe larg de cazul revoltător al străinului d-l Ing. Widiniwsky, ajuns în ţara asta n e n o r o c i t ă, patronul unui Ocol Silvic, în raza căruia, imense blocuri forestiere, din masivele de pe culmile din dreapta Topologului, cad fără nici o socoteală, sub topor iudaic.

Articolul redactorului nostru era urmarea unui denunţ provocat de locuitorii din partea de Nord a Topologului, denunţ de care, cea de a VI-a Regiune Silvică nu binevoise a se sesiza.

Faptul apărând public, în urma acestui articol, Direcţiunea Regiunii Silvice a delegat pe d-l Ing. Rădescu,-subdirectorul ei, cu facerea unei anchete.

Iată cum a înţeles D-l Ing. Rădescu, să-şi facă datoria. Redăm întocmai, după scrisoarea d lui George Ciutescu, din Sălătruc:

„Dela prima vorbă, s'a făcut înţeles că venise: nu pentru a ancheta cele reclamate de locuitori, *reclamaţie care nu era înregistrată* şi *fără nici o viză*, ci venise să adune dovezi pentru spălarea lui Widiniwsky de cele publicate în „Cuvântul Argeşului". Aşa numitul îşi da silinţa să convingă pe oricine dintre noi, care puneam evidente vinovăţii în seama reclamatului în aşa fel ca Widiniwsky să scape, argumentând că şi (Domnul Rădescu) a fost Şef de Ocol şi cu *aceea ocazie a avut şi D-sa oarecare greşale, dar nu i-sa facut de nimeni reclamaţie*, căci oamenii erau altfel acolo.

S'au continuat cercetările a doua zi, dar nu suntem mulţumiţi.

D-l Rădescu n'a voit să ia notă, în procesul ce a dresat, despre multe acte ce i-s'au prezentat.

De pildă:

1) I-s'a produs o declaraţie semnată de 3 persoane din com. Titeşti care arătau că au văzut când Widiniwsky a primit mii de lei dela un domn Kirca, spert, pentru intervenţia sau avizul său favorabil pe care *şi-l-a dat* în vânzarea unor dramuri de proprietate, în munţi, către stat.

2) I-s'au prezentat oameni cari au lucrat, anul trecut, la măsurătoare, în proprietatea statului şi'a fraţilor Hodoroagă,- luaţi la lucru din ordinul lui Widiniwsky, - care n'au primit plata nici până azi. Reclamaţiunea lor n'a fost consemnată în dosar.

3) Locuitorul Dumitru Gh. Tinca i-a prezentat o reclamaţie, împotriva lui Widiniwsky, pentru înjurile ce i-le-a adus în continu 2-3 ani de zile, ameninţându-l cu revolverul, în curtea numitului, şi confiscându-i mult material de fag, material plătit cu bon în regulă la Ocol.

D-l Rădescu, voind să-l spele pe Widiniwosky spune că acestea au fost eşiri fără nici o răutate, că viaţa fiind un minut, să închidă ochii, adică să-l ierte.

In aceiaşi petiţie, D-tru Tinca, reclama şi pe brigadierul Ion Bulduş, dela acelaşi ocol, care l-a excrocat cu 4.800 lei, daţi pentru a-i vinde (pe sub ascuns, singur) arbori din proprietatea Statului. — Nu s'a făcut nici o cercetare în acest sens.

5) N'a voit să consemneze cazul Brigadierului Silvic Ciovâna şi al pădurarului Al. M. Popa, care au marcat şi tăiat 18 brazi din proprietatea statului. In acest sens i-s'au predat două declaraţii din partea celor ce au tăiat brazii.

6) La punctul 2. din denunţ, D-l Nae Ionescu a recunoscut că i-s'a dat un vagon lemne de fag, împrumut,-din gara Jiblea, de către Şeful Silvic Widiniwsky, pe care i-l-a restituit mai târziu, dar n'a voit să consemneze aceasta.

7) N'a voit să consemneze cazul unui tânăr teterist, care a fost trecut în listele de plata lucrătorilor numai pentru faptul că lua fotografii personalului Silvic.

8) Ca să scape Widiniwsky şi jidanul Mayer să continue a locui acelaşi culcuş, a mutat la 13 Sept. dimineaţa, brigada în altă casă. Aceasta s'a făcut probabil din ordinul d-lui Rădescu, spre a arăta că nu sunt adevărate cele arătate în denunţ la punctul 20.

9) I-s'a arătat ca în puntul Eroslavii, tăerea pădurii e în deficit pentru stat. D-l Rădescu a recunoscut-o, dar a adăogat că „*nu e nevoe ca statul să câştige, căci exploatarea, în acest punt, se face pentru alte motive cunoscute numai de D-sa*.

In sfârşit, au rămas necercetate jumătate din cazurile prevăzute în denunţ.

* * *

Din cele de mai sus, se vede că la Ocolul Jiblea paşalâcul judeoleşesc lucrează fără nici un fel de teamă, de ruşine şi de bun simţ; că organele trimise a cerceta, printr'o nepermisă atitudine, caută să disculpe; ca Direcţia VI-a Silvică nici nu înregistrează măcar cererile nenorociţilor săteni, care n'au altă vină decât aceia a sărăciei ce nu le permite accesul în Eroslavii Topologului lor decât ca robi ai unui consorţiu spoliator de neaoşi, ale căror nume, pentru istorie, le dăm aşa cum sunt: *Widinuwsky, Iawolosky, Mayer, B a y e r, Haimovici, Nacht*.

Işi dă seama D-l Ing. Rădescu, dacă lucrurile sunt atât de grave, ce crimă săvârşeşte când incearcă să apere leşescul obraz al acestui Widiniwsky? Iar dacă banda din susul Topologului e puternic blocată de pumnul banului sfidător, eu aud de aici, peste codrii sărăciţi ai Eroslavii, cânt de cucuvae.

Sătenii vor dreptate; ei nu vor munţi, nu vor lemne: *vor dreptate*. Pentru prestigiul instituţiei C.A.P.S. domnul director al Regiunei VI, pe care nu-l cunosc, dar îl bănuesc integru, să le-o facă personal!

P.

Citim în «Glasul Strămoşesc» care apare la Cluj.

Români!

Soseşte şi ceasul cel mult aşteptat, al Invierii Nemului românesc.

Ţara întreagă se cutremură, se pregăteşte de sărbătoare,

Fiorul credinţei celei noui o răscoleşte dela un capăt la altul,

Doi eroi au pornit la luptă sfântă!

Căpitanul nostru **Corneliu Zelea Codreanu,** şi viteazul general al războiului de întregire-**Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul.**

Ei, şi soldaţii lor dau „totul pentru ţară"!

vor împărţi Dreptate celor buni şi moarte celor răi,

vor reînvia pe pământul românesc: cinstea, dreptatea, vitejia,

vor introduce pedeapsa cu moartea pentru cei cari au furat banul ţării,

vor duce neamul românesc pe calea biruinţei şi a marelui destin pe care i-l'a hărăzit Dumnezeu.

Fruntea sus, Români!

Sufletile voastre lăsaţi-le să tresalte din nou, la chemarea dulce a pământului de veacuri al nostru.

Păşiţi cu hotărâre, ca'n vremuri de trecută vitejie, alăturea de tinerii soldaţi ai Căpitanului şi Generalului.

Din piepturile voastre să isbucnească cu tărie de tunet, porunca spiritului vremii de azi:

«Vrem Românie legionară»

«Vrem Căpitan-conducător».

Dorinţa meă expresă este de a transforma Eparhia într'un imens arsenal de construcţiuni bisericeşti prin munca Legionarilor.

I. P. S. Episcop Visarion
al Hotinului

4363 din 24 Mai 1935, a făcut-o fără nici un pic de seriozitate etc.

3) Locuitorii satului Costeşti, satul acela din Argeş, asupra căruia blestemul Dumnezeesc a căzut fulgerător, aspru, nepărtinitor şi atât de temeinic semnificativ în răscrucea acestor vremi de cruntă desagregare morală, locuitorii aceştia zic, acuză pe păstorul lor sufletesc, tânăr pare-mi-se, de anumite lucruri nepermise chiar unui simplu mirean.

4) Filo-semitul Preot I. Popescu-Albota oficiază, *chiar după semnalarea noastră şi pedeapsa ce a primit*, taina botezului, acceptând în Biserica creştină naşa jidancă si tolerând aceasta (face parte din parohia sa) să pună, *după fiecare nou botez câte o cruce pe gardul său (Rog pe bunii creştini a observa pe gardul jidoavcei Netty Michelstein 4 cruci de fer fixate pe 4 bulumaci ai gardului)*.

5) In fine, Prea-Sfinţite Stăpâne, nu mai vorbesc de acuzaţiunile care se aduc deserventilor Bisericii noastre în ceeace priveşte viaţa lor privată şi înclinarea spre cele prea pământeşti lucruri; beţie, uitarea, cu totul aproape, a îndatoririlor păstoreşti şi îndreptarea întregei activităţi spre scopuri mercantile şi politice: muereşti slăbiciuni în privinţa aceasta ne-a parvenit o acuzaţiune împotriva unui Preot, care drept o spunem,ne-a înmărmurit,etc. A arăta public, zic, toate acestea în amănunţimea lor, facem un serviciu Sfintei noastre Biserici? Vom reuşi a îndrepta o stare de lucruri gravă, prin denunţuri dârze? Sau, continuând, păcătuim noi înşi-ne, creând prin acţiunea noastră, a *celor din jurul acestui ziar, accentuez*, o atmosferă de neîncredere, de sprijinire a elementelor ce urmăresc destrămarea Bisericii? *Unul din acuzatori, sunt informat că ar fi mason* în privinţa acestuia n e vom informa precis, revenind).

Hotărârea a fost: *încetarea acestei campanii pentru* **că credem că, în arsenalul distrugător al Bisericii strămoşeşti arătarea pe calea aceasta a adevărului adevărat constitue un element de distrugere în plus.**

Dar

Prea Sfinţite Stăpâne,

Adevărul acesta este.Incetăm noi, dar se cer imperios, în interesul ocrotirii, păstrării şi restabilirii încrederii în eternul adevăr creştin, măsuri energice. Cum am mai spus şi în alt număr: Imensul dosar care stă azi pe umila noastră masa de redacţie stă poate şi în somptuoasele biurouri din Strada Sărindar. Noi ne mărginim activitatea într'un cerc de maximum 2000 de oameni; acelea însă varsă otrava alimentată de creştini inconştienţi, în zeci de mii de suflete desorientate, şi credule şi acelea au tot interesul să arate şi mai crud acest adevăr care pe noi ne doare.

Am scris public pentru ca Prea Cucernicii Preoţi să-şi dea seama cel puţin acum, când 2 mari concepţii în viaţa sunt în ţara noastră în plină luptă şi când, pentru salvarea naţiei, şi a Bisericii, se cere o atitudine demnă.

Cel puţin demnă.—

In Eparhia Argeşului, vă revine, Prea Sfinţite Stăpâne, greaua sarcină a restabilirii prestigiului Sfintei Biserici.

Vlădica Vartolomeu, dela Vâlcea. Va stă pildă vie. Luaţi biciul în mână şi curăţiţi d e nechemaţi altarul Domnului!

Cel ce scrie aceste rânduri nu-i nici Preot, nici teolog; e un om cu frica lui Dumnezeu, ca încă mulţi în ţara aceasta.

Al Prea Sfinţiei Voastre supus creştin ortodox.

Todie Curăturearu,

Fiul Profesorului Dan Rădulescu-Cluj

arestat în Piteşti

Marţi 24 Septembrie crt., fiul profesorului Dan Rădulescu—Cluj, studentul în Chimie Fluor Rădulescu a fost arestat în piaţa oraşului, din motive prea puţin serioase, şi dus la Siguranţă, de unde a fost lăsat liber.

Dealtfel, nu înţelegem de ce Siguranţa din Piteşti cearcă să-şi facă un punct de onoare din aceste arestări, dat fiind faptul că tineretul în rândurile căruia activează Fluor Rădulescu, e constituit perfect legal.

INFORMAŢIUNI

Evreii au mai cerut un sprijin bănesc.... dar n'au lovit-o.

[illegible] evreilor din Piteşti, [illegible] semnată de I. Abramovici şi [illegible] şi înregistrată la Prefectura sub Nr. 9410 | 935, cer, îndrituiţi de sprijinul larg dat de concetăţenii lor [illegible] creştini, un ajutor în bani pentru [illegible] sinagogii.

Prefectura prin [illegible] Nr. 451, o respinge.

Bravo, Domnu'e Prefect!

Gotul bănesc dela Primăria din Curtea de Argeş.

Delegaţia consiliului judeţean a aprobat conturile de gestiune pe 1929 ale Primării din C. de Argeş, obligând pe d-nii Nae Gheorghiu, fost primar şi I. V. Precup, fost casier în guvernarea Naţional-Ţărănistă, la plata sumei de lei 553.049, ce reprezintă plăţi nejustificate legal.

—

In Nr. 7 din 15 Iulie a. c., al Buletinului Eparhial s'a publicat vacantă, între altele, parohia Galeş. In consiliul Eparhial din 22 August s'a dat această parohie tânărului Marin Dana, licenţiat cu calificaţie foarte mare după cât ştim. Şi i-s'a adus la cunoştinţă scris această acordare de parohie, dându-i-se şi un termen pentru a se putea căsători în vederea prezentării la hirotonie. In buletinul Nr. 8 din 1 Septembrie a. c., cu mirare vedem publicată din nou vacantă această parohie. Intrebăm pe cei în drept. Este o greşală, adică o neglijenţă această publicare? Poate că e posibilă o asemenea greşală fiindcă nu mai este Păr. Broşteni în cancelarie, care să ţină în evidenţă şi regulă totul. Se cunoaşte deci plecarea lui. Sau nu e greşală şi atunci înseamnează că e un dedesubt. A intervenit ceva sau cineva? Ar fi regretabil. In tot cazul ne vom interesa şi vom vedea ce este la mijloc, greşală sau lucrătură.

—

D comercianţi români, cari ne au plătit abonamentul sunt rugaţi să ne trimită—cu 5 zile înainte de apariţia numărului viitor—manuscripţul reclamelor pentru a le putea însera în corpul ziarului.

—

Rugăm pe colaboratorii noştri permanenţi a ne trimite manuscriptele din vreme şi a le redacta energic, scurt şi documentat.

—

Primim corespondenţe serioase şi documentate din orice parte a Argeşului şi a judeţelor din prejur. Pseudonimele sunt admise, redacţia trebue însă să cunoască numele adevărat. Versuri nu se mai publică.

—

Prietenul Alex. Frujină este delegatul nostru la încasarea abonamentelor din satele jud. Argeş şi limitrofe.

Sumele trimise prin mandat poştal, vor fi adresate d. Ion Gh. Sandu administratorul ziarului nostru, str. Egalităţei Nr 44, Piteşti.

—

Tot pentru D-nul Revizor Păuna.

Sesizat de notiţa informativă din numărul nostru trecut, Domnul Revizor Păuna a luat măsurile necesare pentru îndepărtarea unui rău ce nu făcea cinste oropsitei bresle învăţătoreşti.

Ii mulţumim pentru aceasta şi-i mulţumim cu atât mai mult cu cât va şti să ia drastice măsuri pentru curmarea altui abuz tot aşa de vătămător ca şi cel dintâiu.

Pe cale particulară, aflăm că un subaltern al D-sale a încasat şi încasează, *pentru fiecare carnet de călătorie pe C. F. R. lei 10—zece—drept* speze de transport şi alte cheltueli necesitate de aducerea lor.

Vom face şi aici o mică socoteală: mi-se pare că sunt, în Argeş, circa 700 învăţători; adăogăm acestui număr alte 500 soţii de dascăli plus încă, să zicem, *numai* 500 de copii Fac în total 1700 de inşi, cărora trebue să le scoată 1700 carnete de călătorie şi pentru care, Domnul căruia nu-i dăm deocamdată numele, *încasează 17.000* lei.

Frumuşică sumă. Noi nu mai facem comentarii aşteptăm răspunsul şi măsurile D-lui Păuna pentru a-i mulţumi a doua oară.

—

O mână de tineri legionari lucrează benevol la restaurarea Arnotei lui Matei Basarab.

Atâta zel şi devoţiune m'au uimit. Trebuie în adevăr, jertfe şi străduinţi fără nume, ca să eşim diu impasul vremii.

La Arnota se face adevărată robie fizică, pe care n'o poate răsplăti decât Dumnezeu.

Dacă nu vom pune altoi moral în viaţa poporului, zădarnică ne va fi orice muncă.

Eu am văzut tinerii legionari, cari lucrează benevol la restaurarea Arnotei lui Matei Basarab şi s'au lipit de sufletul meu. Ca [illegible] sunt mulţi. Să începem prin a clădi sufleteşte edificiul naţiei.

P. S. Episcop Vartolomeu
al Olteniei

Taxele dela Liceul Brătianu.

Un distins profesor dela Liceul din localitate ne informează că la această şcoală n'au fost, în acest an, scutiri de taxe şi că chiar fii de văduve şi invalizi de război cum şi fii membrilor Corpului Didactic au fost obligaţi să plătească. Aceasta pentru terminarea localului internatului.

Noi nu suntem împotriva construcţiei acestui local; din potrivă am voi să fie cât mai impozant, dar să nu se strângă atâta bugetele de mizerie ale atâtor familii nevoiaşe şi cinstite.

—

Gazeta tineretului pentru ştiinţă, artă şi literatură a fost interzisă.

In ultimul moment ne parvine ştirea că gazeta aceasta patronată de d-nii Theo Simionescu—Chiriac—Retevoescu, ideologii comunişti ai partidului internaţional-ţărănesc din Argeş şi condusă, pentru mascare, de un domn Mageanu, din ordinul Siguranţei Genarale a Statului a fost suspendată.

Autorităţile sesizate de denunţul din cotidianul „Porunca Vremii", provocat de fostul nostru director, a interzis tuturor tipografiilor din Piteşti tipărirea ei.

D-l Mageanu s'a ales totuşi, cu ceva: un post în oficinele Sarindarului.

Strada Craiovei.

De aproape 3 luni de zile, strada Craiovei stă desfundată în vederea unor lucrări de pavare care, nu numai că nu se termină, dar au încetat cu totul.

Pentru prestigiul ţării, pentrucă pe aci se deschide o arteră internaţională, domnul Primar ar trebui să ia măsuri de urgentarea lucrărilor.

—

Cine a îndrăgit străinii,
Mânca-i-ar inima câinii!

Mutarea Maiorului Niţă

Suntem informaţi că Maiorul Niţă Marin, comandantul Legiunei de Jandarmi Argeş, a fost mutat dela Comandamentul acestei Legiuni, la Focşani.

In sarcina acestui Maior,—circulă svonul,—sunt puse multe abateri grave, printre care şi faptul de a fi fost salariat al fabricei Găvana pentru a înăbuşi grevele lucrătorilor de care conducerea iudaică a fabricei îşi bate, pur şi simplu, joc.

Vom reveni cu amănunte senzaţionale.

—

Abuz ridicol

Deduleşti. 6 Legionari au fost abonaţi la „Braţul de Fier". La sosirea ziarului în comună, 4 au fost reţinute de autorităţile Comunale şi Jandarmereşti.

In acest sens s'a raportat cazul abuziv D-lui G-ral Pârâianu comandantul jandarmeriei.

Atragem atenţia forurilor administrative a înfrâna aceste abuzuri ridicole.

—

Politice

Duminică 21 crt, Frontul românesc, organizaţia de Argeş, ţine, în sala Cinema Aquila, o mare întrunire publică, la care vor lua parte mai mulţi fruntaşi dela centru, printre care, e posibil şi D-l Dr. Al. Vaida Voevod.

Se aşteaptă cu acest prilej, delegaţiuni de săteni din toate părţile judeţului Argeş şi cele vecine.

* * *

In numărul viitor, ne vom ocupa pe larg de un grav conflict isbucnit în sânul organizaţiei locale a partidului Naţional Ţărănesc, conflict în care apar două proeminente figuri ale conducerii: un fost deputat şi un fost prefect.

—

Profesionale.

Din iniţiativa unui grup de breslaşi din breasla alimentaţiei, a luat fiinţă, în oraş, „**Sindicatul profesional al breslei ospătari**", cu sediul provizoriu în Strada Brătianu Nr. 17.

Abonamente:

Un an	100 Lei
Şase luni	60 „
Instituţii	200 „

Comercianţii, meseriaşii şi industriaşii români, vor avea în preţul abonamentului şi o reclamă gratuită.